

ПОЗОРИШНЕ НОВИНЕ

www.narodnopoziroiste.rs

Издаје Народно позориште у Београду

КОД ВЕЧИТЕ СЛАВИНЕ

НАСТАВАК СЕРИЈЕ ДРАМСКИХ ПРЕМИЈЕРА НА ОБЕ СЦЕНЕ

„Славина“ први пут у Београду

Представа „Код вечите слаvine“, по тексту Момчила Настасијевића, у адаптацији Слободана Обрадовића и режији Милана Нешковића, премијерно је изведена 16. априла на Сцени „Раша Плаовић“. Прва поставка овог комада, не само у Народном позоришту, него и у Београду, наишла је на веома добар пријем код публике која је комплетан глумачки ансамбл наградила сна-

У Драми најављују и две премијере за почетак наредне сезоне. У току су пробе Нушићевог комада „Књига друга“ у режији Анђелке Николић, за Сцену „Раша Плаовић“, а до краја сезоне ће почети и припреме Стриндберговог „Пути у Дамаск“, у режији Никите Миливојевића, за Велику сцену.

жним аплаузом. Улоге су остварили Александар Срећковић (Сирчанин – отац и син), Борис Пинговић (Подољац – отац и син), Вања Ејдус (Магдалена), Хана Селимовић (Тета Тина), Небојша Дугалић (Топи), Ненад Стојменовић (Роман), Димитрије Илић (Чика Јоле), Бранко Видаковић (Пијанац), Ивана Шћепановић (Сирчанка), Дејана Миладиновић (Подолка), Небојша Кундачина (Рапа), Миња Пековић (Смиља) и Нада Мацанковић (Цветана). Дра-

матург је Молина Удовички Фотез, сценограф Весна Поповић, костимограф Тамара Бушковић, композитор Владимир Пејковић, сценски говор је поставио Радван Кнежевић, сценски покрет Татјана Поповић.

До краја сезоне нас очекују две премијере на Великој сцени, 19. маја Нушићев „Народни посланик“ у режији Саше Габрића и 1. јуна Брехтова „Мајка Храброст“ у режији Ане Томовић.

М. Б.

ПОЗОРИШНЕ
НОВИНЕ

Вечерње
НОВОСТИ

ПОПУСТ

ПРИ КУПОВИНИ КАРТЕ

20%

YUGOROSGAZ

IN HOTEL BUSINESS

GLOBE THEATRE ON TOUR 18. 06. 2014.

HAMLET

GLOBE TO GLOBE

A TWO-YEAR TOUR TO EVERY COUNTRY IN THE WORLD

ГЕСТОВАЊЕ ГЛОБ ТЕАТРА ИЗ ЛОНДОНА
КАРТЕ У ПРОДАЈИ ONLINE

КОНЦЕРТ САЊЕ КЕРКЕЗ

Сolistички концерт првакиње наше Опере, Сање Керкез, биће одржан 29. маја на Великој сцени. Публика ће бити у прилици да ужива у француско-руском репертоару који ће обухватити арије из популарних дела Рахмањинова, Чајковског, Маснеа, Гуноа... За диригентским пултом биће маестро Ђорђе Павловић.

М. Б.

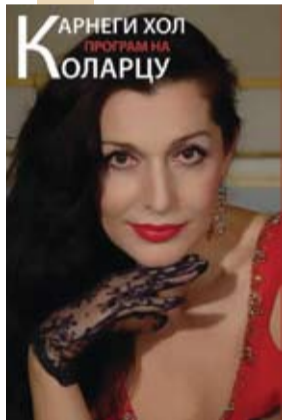
СВЕТСКИ ДАН ИГРЕ

На позив Народног позоришта, на поводом Светског дана игре, вечерас ће у представи „Крчко Орашчић“ наступити првак балета из Кијева, Денис Недак. У овом класичном спектаклу на музику Чајковског и у кореографији Константина Костјукова, интернационална балетска звезда тумачиће насловни лик, са првом солисткињом нашег Балета Бојаном Жегарац у улози Маше. Наступом у популарном балету, украјински уметник ће се први пут представити београдској публици.

Р. П. Н.

ЈАДРАНКА НА КОЛАРЦУ

Концерт „Карнеги Хол програм на ‘Коларцу’“, који ће уз клавиру сарадњу Николе Раčkова приредити првакиња Опере Јадранка Јовановић, биће одржан 11. маја у Великој дворани Коларчеве задужбине. Концерт је у музичком „светилишту“ Америке – Карнеги холу, одржан 3. јуна прошле године, а његово тежиште је, највећим делом, било усредсређено на српску музику. Овога пута, домаћи аутори биће мање заступљени, а поред репертоара који је чула америчка публика на програму ће бити и дела Шуберта, Сен-Санса, Росинија, Чајковског, раритетне композиције јеврејских аутора Херца Рубина, Кобија

Ошрата и Мануела Валса, музички куриозитети са Исланда и из Кине... Као специјални гост ће наступити Оливер Њего. М. Б.

УСПЕХ САВИЋА У РУСИЈИ

Дејан Савић је недавно боравио у Јекатеринбургу, у централној Русији. Он је на позив тамошњег Театра опере и балета дириговао пред препуним аудиторијумом две представе. У својству в.д. управника, Савић је са генералним директором овог угледног и престижног, једног од четири федерална театра у Русији, Геннадием Шишкином, договорио наставак сарадње за следећу сезону, у оквиру

које ће њихов балет поново гостовати на сцени Народног позоришта, а чланови наше Опере у Русији.

Р. П. Н.

КАРТЕ НА КУЋНУ АДРЕСУ

Поштована публика, од среде 16. априла, улазнице које купите путем online продаје, могу бити достављене на вашу адресу. Ову услугу смо обезбедили у сарадњи са Post Express-ом (ЈП ПТТ саобраћаја Србија). Улазнице вам доставља курир, а поручивање доставе се врши по принципу „данас за сутра“. Трошак доставе се плаћа куриру по испоруци. Цене ове услуге (без обзира на број улазница) су: сутра до 19 сати – 150 динара и сутра до 12 сати – 180 динара.

Р. П. Н.

ДЕСЕТ ГОДИНА „ГОСПОЂЕ МИНИСТАРКЕ“ У РЕЖИЈИ ЈАГОША МАРКОВИЋА

Министарка XXI века

Један од наслова који су обележили историју Народног позоришта, Нушићева „Госпођа министарка“, прву премијеру у XXI веку је на нашој сцени имала о седамдесетогодишњици прайзведбе, 10. марта 2004.

Представу је режирао Јагош Марковић, драматург је био Јован Ђирилов, сценограф Борис Максимовић, костимограф Божана Јовановић, сценски говор је поставила Љиљана Мркић Поповић, а сценски покрет – Марија Момиров.

Асистент редитеља је био Марко Манојловић, помоћник редитеља Марко Кесић, монтажу музике, звучних ефеката и дизајн тона начинио је Владимир Петричевић, а асистент костимографа је била Олга Мрђеновић.

За осму Живку Поповић на сцени Народног позоришта, одабрана је Радмила Живковић, а у осталим улогама су на премијери били Милош Ђорђевић (Сима Поповић), Олга Одановић (Дара), Марко Јањић (Рака), Александар Срећковић (Чеда), Борис Комненић (Нинковић), Предраг Тасовац (Ујка Ва-

лежи: „Редитељ Јагош Марковић и Радмила Живковић као Живка упели су се из петних жила да направе представу која се неће гледати само данас, већ о којој ће се причати као о ‘Ожалошћеној породици’ Мате Милошевића, ‘Мистер долару’ Мирослава Беловића, ‘Сумњивом лицу’ Дејана Мијача, као о министарки Жанке Стокић, или Љубинке Бобић. И у томе су успели“. Креација нове Живке Поповић наишла је на свесрдно одобравање. Од осталих, веома успешних глумачких креација, нарочито

најбољу глумицу вечери од стране публике и стручног жирија, који јој је доделио и Награду за најбољу глумицу на Свечаностима. У Смедереву је и представа проглашена најбољом на Фестивалу, а следеће сезоне је Олга Одановић освојила „Златни брк“ на Данима Зорана Радмиловића у Зајечару. Радмила Живковић је за улогу Живке добила и годишњу Награду Народног позоришта, а непосредно после тога и престижну Награду „Жанка Стокић“, свакако захваљујући и овом остварењу.

је истакнута улога Пере Писара, као и улога Живкине кћери Даре. Оцењен је и велики значај сценографије у представи, као и допринос костима „типској диференцијацији“ ликова.

У години када обележавамо 150 година од рођења Бранислава Нушића, на сцени Народног позоришта поставка једног од његових најуспешнијих остварења је прославила десети рођендан.

„Представа Јагоша Марковића не пати од досадног савршенства, али је моћна, узбудљива, динамична, набијена трагикомичном енергијом, мање-више, обједињена визијом света између тврде и тешке реалности“, закључује један од критичара и прогнозира: „Представа за причу, коментаре, за дуг и леп позоришни живот“.

Већ до краја сезоне 2003/04, представа је учествовала на пет фестивала – три домаћа: Глумачке свечаности „Миливоје Живановић“ у Пожаревцу, Нушићеве дани у Смедереву, Стеријино позорје у Новом Саду; и два инострана: Охридско лето и Битољско лето. Нису изостала ни признања: Радмила Живковић је на Стеријиним позорју и на Нушићевим данима освојила награде публике, а на Глумачким свечаностима „Миливоје Живановић“ је проглашена за

Уследила су гостовања у Скопљу и Куманову, па историјско гостовање у Стокхолму, и то на Великој сцени Краљевског драмског позоришта „Драматен“ (2005), где су узаврели темперамент Јагоша Марковића и не мање бурна природа Радмиле Живковић фасцинирали математички прецизан и минималистички суздран менталитет домаћина: овације публике су биле невероватне, какве је тешко чути и у гледалиштима медитеранских театарара, а какве су у Скандинавији незамисливе. Не мање фасцинирани били су и критичари, који између осталог бележе: „Представа је заносна и ја никада раније нисам видела салу ‘Драматена’ препуну толико захвалне публике. Народно позориште из Београда понудило је игру највише класе“. Потом је представа гостовала у Марибору (2007) и на Првом међународном позоришном фестивалу „Академија“ у Омску (2008), као и на многим сценама у земљи, увек на радост бројне публике.

Упркос многим изменама у подели и упркос читавој деценији трајања, представа је и на свој десети рођендан, на 135. извођењу, била компактна, разиграна, свежа... као на премијери.

■ Јелица Стевановић ■

ИНТЕРВЈУ | БОРИС КОМНЕНИЋ

Људи исти, декор различит

Богатој палети разних ликова које је тумачио током досадашње веома успешне каријере, првак Народног позоришта Борис Комненић ускоро ће придружити и Јеврема Прокића, главног јунака Нушићеве комедије „Народни посланик“. Премијера представе, у режији Саше Габрића, планирана је за 19. мај на Великој сцени, а остале улоге тумаче Радмила Живковић (Павка, Јевремова жена), Калина Ковачевић / Нада Мацанковић (Даница, њихова кћи), Миленко Павлов (Спира, Јевремов пашенос), Соња Кнежевић (Спириница), Иван Босиљчић / Бранислав Томашевић (Ивковић, адвокат), Анастасија Мандић (Госпа Марина, његова тетка), Димитрије Илић (Секулић, полицијски писар), Лепомир Ивковић (Јовица Јерковић), Предраг Милегић (Сима Сокић), Бранко Видаковић (Срета), Радван Миљанић (Младен, покућар Јевремов)...

Нушић је 1883. године писао о својим савременицима. Слажете ли се с редитељевим мишљењем да није било потребе за њеним „пребацивањем“ у данашње време?

Да, наравно, зато што такве интервенције уопште нису неопходне. Да су којим случајем учињене, то би представљало силовање и аутора и текста. То што је написано тада, актуелно је и данас, кад год и где се дешавало. Уосталом, то само говори о квалитету текста и његовој универзалности. Значи, било би бесмислено правити насиље над нечим што је већ само по себи заокружена целина, односно потцртати нешто што је већ потцртано. Нушић је, а то је већ постало „опште место“, увек актуелан, тако да некаква банална „пребацивања“ уопште нису потребна.

Имао је свега 19 година када је написао „Народног посланика“, свој први комад...

Ова представа ће бити наш мали омаж његовој генијалности. Иако је комад доживео извесне рецензије од неких озбиљних људи као што су Милован Глишић и Лазар Лазаревић, за које не сумњам да су му рекли пуно паметних ствари, како занатских тако и техничких, ту се, ипак, види његово огромно знање и таленат, а о духовитости и да не причам. При том, не треба заборавити да је ово комад у којем се, практично, већ појављују неки од његових најбољих ликова, макар као кроки, као неки нацрт, наговештај. Такође, постоји и пуно реченица које се провлаче кроз све његове касније написане комаде. Неки

озбиљни аутори кажу да човек једно дело пише целог живота. То се, када је у питању Нушић, може и -

Да ли ће гледаоци кроз Дик газда Јеврема моћи да препознају неке данашње тајкуне који су се, као и он, обогатили разним спекулацијама?

Разлика је у томе што се Нушићеве ликови не баве криминалом. Они, чак и кад се баве неким сумњивим стварима, делују више него наивно, инфантно. Данас је, ипак, све заоштреније, много прљавије, сировије и суровије. А што се тиче одређених паралела... Цео Нушићев опус је такав. Овде има веома много неких реченица које звуче као да су написане данас, овог тренутка. Па, уосталом, као и код свих великих писаца. Људи се не мењају, мења се декор. Или, још прецизније – мења се мода. Друга је одећа, друге су куће, друга је монета плаћања. Све остало је исто.

дети управо овде. Када бисмо то поредили са сликарством, изгледало би као кад неки сликар набаца на платно много цртежа и онда их касније боји, боји, боји и дотерује. Ми овде имамо „симптоме“ многих ликова из, рецимо, „Сумњивог лица“ или „Госпође министарке“. Осим тога, у „Народном посланику“ се већ увелико могло видети како он размишља, ка чему иде и која је његова циљна група и ко су ти људи о којима пише.

Назовимо их, рецимо, симпатични негативци?

Да, то је оно што је мени, заправо, најдраже код Нушића. Ма

колико се у својим комадима бавио девијацијама разне врсте, он, упркос свему, воли своје ликове. То је очигледно. Нушић има разумевања за сваког од њих. На крају крајева, нико не може да каже, кад гледа неки Нушићев комад, да се није идентифицирао са тим људима и да му они нису чак и драги, шта год причали и шта год радили и мислили. Кажем драги, зато што се види његова љубав према њима.

Колико му је Јеврем био драг?

Исто онолико колико и Јеротије Пантић или Живка министарка. Нушићу је сваки његов лик драг. Међутим, кад човек погледа са друге стране, ни један од тих ликова није позитиван. Али он их, опет, искрено брани и тиме, што је мени веома важно, намеће и глумцима да морају да бране своје ликове. Јер кад то ураде, наравно с љубављу, онда ће на површину сигурно испливати неки интересантни, занимљиви људи са којима ће публика моћи да се идентификује и који ће им, на крају крајева, бити не само занимљиви, него и смешни. Сви ти његови ликови би, заправо, били јако слатки, чак добри, фини људи, домаћини, очеви, мајке и деца, да им се није десио некакав експес. Кад им се догоди, то их поремети и изазове лавину нечег за шта нису ни знали да постоји у њима.

Јеврем је покушао да постане политичар, али није успео у својој намери. Да ли сте, као и он, па и многе ваше колеге, имали сличних амбиција?

Не, не, не, не и не. Никад. То је питање које захтева много већи простор од онога који је намењен за овај интервју, јер на ту тему може веома много да се каже. Када бих почео о томе да причам, радио бих то са таквим гађањем, да би то било непримерено и овом разговору и новинама у којима ће бити објављен.

■ Микојан Безбрадица ■

МУЗЕЈ
НАРОДНОГ
ПОЗОРИШТА
2010

МАЈ 2014.

ИЗЛОЖБЕ

• ПРВА ПОСТАВКА
аутор Зорица Јанковић
• МИЈА АЛЕКСИЋ – БИТИГЛУМАЦ
аутор Бобан Стефановић

ИЗЛОЖБА – отварање
17. 5 | 17.30 АЛЕКСАНДАР БУГАРСКИ – НЕИМАР
ПО МЕРИ КРАЉА
Изложба о животу и раду архитекте старе зграде Народног позоришта и других здања старог Београда, аутор Марија Кузминац
18.00 – 02.00 НОЋ МУЗЕЈА

ПРОМОЦИЈЕ
20. 5 | 18.00 Гордана Крајачић, МУЗИЧКЕ ПРИЧЕ,
издање аутора

МУЗИЧКИ ВРЕМЕПЛОВ
23. 5 | 18.00 Из ризнице аудио снимака Опере Народног позоришта у Београду

ОТВОРЕНА ВРАТА
25. 5 | 12.00

ЈУБИЛЕЈИ
28. 5 | 18.00 ЈАСМИНА ТРУМБЕТАШ ПЕТРОВИЋ,
примadona – 20 година уметничког рада

Музеј Народног позоришта у Београду. Тел: 328 44 73

МУЗИЧКИ ВРЕМЕПЛОВ

У мају Музеј Народног позоришта почиње нови тематски циклус под насловом „Музички времеплов“. Убудуће ће посетиоци нашег Музеја и љубитељи оперске уметности моћи да уживају у аудио снимцима одломака из старих представа Народног позоришта. Кад год је то могуће, биће уприличени и разговори са учесницима и сведоцима ондашњих уметничких домета наше Опере. Аутор и водитељ овог циклуса је директор Музеја, Драган Стевовић.

Ј. С.

НЕИМАР ПО МЕРИ КРАЉА

За познату манифестацију „Ноћ музеја“, наш Музеј и ове године припрема нову изложбу: „Александар Бугарски – неимар по мери краља“, аутора Марије Кузминац. Постава је посвећена једном од најважнијих архитеката у Србији друге половине деветнаестог века, који је пројектовао и прву зграду Народног позоришта (1868–69). Кроз тематске целине пропраћене фотографијама, ауторка ће представити публици визионарске идеје овог значајног архитекте, који је у српску престоницу донео нови вид академског израза у архитектури и приближио је европским стандардима. Бугарски је пројектима „Старог двора“ и Народног позоришта за династију Обреновић стекао славу и надимак „неимар по мери краља“.

А. Т.

БАЛЕТСКА НАГРАДА

Игор Пастор је четврти добитник Награде „Раде Вучић“, коју Народно позориште додељује младим и талентованим балетским играчима до 28. године живота који су се издвојили по техничкој или уметничкој интерпретацији за солистичке улоге одигране на матичној сцени или на гостовању. Ово значајно признање биће му уручено вечерас, 29. априла, на Светски дан игре.

Р. П. Н.

РАЗГОВОР С ПОВОДОМ | ЗОРИЦА МИТЕВ ВОЈНОВИЋ

УЧЕШЋА И НАГРАДЕ НА ФЕСТИВАЛИМА

Диригенти су као вино Уметник раскош

витим камерним хором „Cantantes“.

„Да бих дошла до овога где сам данас, морала сам да уложим огромну енергију, а било је потребно да имам и велико стрпљење. Ма колико, према мом мишљењу, музика не прави разлике у смислу рода, ја сам, ипак, женски диригент. Било је доста напорно да у средини као што је наша пробјем тај лед. Јер, као жени, било ми је много теже да дођем до одређеног циља“, присећа се наша саговорница која је пре тачно три де-

Диригент Опере Народног позоришта у Београду, Зорица Митев Војновић, обележила је 30 година уметничког рада 12. априла својим дебијем у Вердијевој „Аиди“.

Непосредно по спуштању завесе на Великој сцени, госпођа Митев Војновић у разговору за „Позоришне новине“ није скривала задовољство реакцијом гледалаца у препуној сали. „Ја сам особа која је рођена под срећном звездом“, било је прво што нам је, поприлично усхићено, казала наша саговорница која је студирала за Општу музичку педагогију, а потом и студије дириговања дипломирала у класи професора Живојина Здравковића. „Љубав према музици је нешто што ме, заиста, чини срећном и испуњеном. Кад сам, пре много година, питала једног свог професора да ли би ми било боље да се бавим симфонијском или оперском музиком, он ми је рекао: ‘Шта год да изабере, нећеш погрешити’. У то време, док сам студирала на Академији, било је веома тешко доћи до оркестра, осим када би у питању био неки завршни испит. У таквим околностима, сви смо почињали у складу са оним што су нам могућности дозвољавале, а то је био хор“, прича наша саговорница која је током досадашње каријере сарађивала са Женским хором „Ехо“, Мушким хором КУД „Никола Тесла“, Женским хором ФМУ „Collegium musicum“, Мешовитим хоровима АКУД „Б. Крсмановић – Обилић“ и АКУД „Иво Лола Рибар“, као и Мешо-

ригент. Било је доста напорно да у средини као што је наша пробјем тај лед. Јер, као жени, било ми је много теже да дођем до одређеног циља“, присећа се наша саговорница која је пре тачно три де-

Свој први диригентски наступ је имала са пет година: „Сећам се као да је било јуче. Стајала сам испред својих вршњака, онако, у ставу и са белим штапићем у руци. Било је то у једном обданишту на Дедињу“, каже и у шаљивом тону додаје да ако би тај догађај узела за почетак своје уметничке каријере, онда би „она“ цифра била много озбиљнија.

ценије, 1984. године, за одличне резултате на студијама дириговања награђена Октобарском наградом града Београда. Дириговање је магистрала 1999. године код професора емеритуса Даринке Матић Маровић, за коју каже да је најзаслужнија за све већи значај који жене диригенти добијају у нашој земљи.

Зорица с поносом истиче да је била прва жена-диригент која је стала за пулт Народног позоришта у Београду. „Било је то давно, негде 1985. или 1986. године, када је директор Опере био господин Винавер. Дириговала сам дует из ‘Продане невесте’ који су певали Предраг Протић и Радмила Смиљанић. То је био концерт на којем

је учествовало више извођача и диригента, а с којим смо касније често гостовали и по Србији“.

У ангажман Опере је примљена 1989, као асистент диригента и радила је на свим представама текућег репертоара. Три године касније, 12. децембра 1992. је дебитовала опером Ђузепе Вердија „Травијата“. Од 1995. као стални диригент диригује представе са репертоара, на матичној сцени као и на гостовањима у земљи и иностранству. „Веома сам задовољна оним што сам постигла током досадашње каријере. Драго ми је да и даље имам заиста много љубави према свом послу. Волела бих да у скоријој будућности диригујем дело неког домаћег аутора које ће бити посвећено млађим слушаоцима“, прича Зорица Митев Војновић и додаје да је, кад је у питању музика, највише везана за веризам, те су јој омиљени композитори Пучини, Леонкавало и Маскањи. Бројним операма којима диригује у матичном позоришту, а међу којима су и „Дон Пасквале“, „Пајаци“, „Кавалерија рустикана“, „Лучија од Ламермура“, „Травијата“, „Ати-

Награда за најбоље глумачко остварење на 19. глумачким свечаностима „Миливоје Живановић“, уручена је 7. априла прваку Народног позоришта Миодрагу Кривокапићу. На сцени Центра за културу у Пожаревцу, статуету са ликом Миливоја Живановића, рад вајара Јована Солдатовића, и одговарајући новчани износ, лауреату је уручио градоначелник Пожа-

Драма „Бизарно“ Жељка Хубача у режији Снежане Тришић, уврштена је у Селекцију националне драме и позоришта на 59. Стеријино позорју, где ће бити изведена 30. маја, на Сцени „Пера Добриновић“ СНП-а. Ова представа, коју је Народно позориште у Београду остварило у копродукцији са Шабачким позориштем, биће изведена и 11. маја на Фестивалу БиХ драме у Зеници, а дан касније гостоваће у Народно позоришту у Сарајеву.

реца Миомир Илић. Кривокапић је награђен за улогу Остоје у представи „Наши синови“ Војислава М. Јовановића Марамбоа, у режији Татјане Мандић Ригонат.

Примајући Награду, Кривокапић је истакао да му је веома драго што је добио признање које носи име глумачког барда Миливоја Живановића, са којим је својевремено, док су спремали представу, имао прилику да погледа снимак „Наших синова“ које је Мирослав Беловић 1966. године поставио у Југословенском драмском позоришту. „Ову улогу,

ЛАУРЕАТИ ИЗ НАЦИОНАЛНОГ ТЕАТРА

Признања нашим

Награда Града Београда за позоришно стваралаштво уручена је 17. априла у Старом двору прваку Националног театра, Небојши Дугалићу, на свечаности поводом Дана Београда. Дугалић је награђен за улогу Роберта у представи „Издаја“ Харолда Пинтера, у режији Горана Шушљика и продукцији Југословенског драмског позоришта. У образложењу комисије, којом је председавала глумица Љиљана Седлар, наведено је да је Дугалић овом улогом показао „врхунски професионализам, тачан и прецизан, са

њему својственим сценским шармом, дискретност и истинитост (...) Раскошна палета вештина даје посебност његовим креацијама које на сцени делују зачудно, а лако. Потпуно чудесног дара да свему што одигра подари склад и меру. Верујемо да ће његов Роберт, са сцене која носи име великана позоришне уметности Бојана Ступице, дуго напајати београдску публику искреним и инспиративним емоцијама“.

Првакиња Дrame Наташа Нинковић је добитница Годишње награде Југословенског драмског позоришта за изузетан допринос високим стандардима пословања те Куће. Нашој уметници је ово

ИНТЕРВЈУ | ИРЕНА ПОПОВИЋ ДРАГОВИЋ

ног дара

за коју сам добио Награду, у тој представи играо је управо Миливоје Живановић. Он је био глумац коме се верује. Ја мислим да је то у нашем послу најважније. Хвала Пожаревцу што има овај фестивал, редитељки која ми је доделила улогу и мојим изузетним колегама који су били сјајни партнери“, рекао је Кривокапић.

Једногласну одлуку о најбољем глумцу фестивала донео је стручни жири у којем су били драмска уметница Ђурђија Цветић, редитељ Петар Зеца и театролог Милован Здравковић. У кратком образложењу, које је прочитао Здравковић, наведено је да је Кривокапић „својим раскошним даром у најбољој традицији глумачке уметности наставио трагом ове племените вештине коју је успоставио бард српског глумишта, Миливоје Живановић“.

Иначе, досадашњи добитници ове глумачке награде су Љуба Тадић (1995), Милош Жутић (1996), Драган Мићановић (1997. и 2011), Војислав Брајовић (1998), Гојко Шантић (2000), Михајло Миша Јанкетић (2001), Предраг Ејдус (2002), Ђурђија Цветић (2003), Радмила Живковић (2004), Драган

На 43. Данима комедије у Јагодини, „Избирачица“ Народног позоришта је освојила пет награда – за најбоље редитељско остварење (Никола Завишић), за најбоље глумачко остварење (Милорад Мандић и Иван Босиљчић), за најбољу костимографију (Суна Кажичић) и за најбољу сценографију (Мираш Вуксановић и Никола Завишић).

Петровић Пеле (2005), Ружица Сокић (2006), Борис Исаковић (2007), Милан Лане Гутовић (2008), Гордана Ђурђевић Димић (2009), Тихомир Станић (2010), Предраг Мики Манојловић (2012) и Саша Торлаковић (2013).

■ М. Безбрадица ■

м уметницима

признање за улогу Госпођице у истоименој представи настало је по делу Ива Андрића, у драматизацији Марка Фотеза и режији Горчина Стојановића, уручено 3. априла на свечаности поводом 66. рођендана ЈДП-а.

Балетски уметник Константин Костјуков је овогодишњи лауреат Награде „Терпсихора“, коју додељује Удружење професионалних балетских играча, кореографа и

балетских педагога Србије за допринос уметничкој игри, док је ансамбл Балета Народног позоришта добио специјалну похвалу за висок професионални ниво и допринос промоцији културе Србије на бројним гостовањима у свету.

Признања ће бити уручена данас, на Светски дан игре, у 13 сати у Музеју Народног позоришта.

Златни беоцуг за трајни допринос култури Београда и посебна признања – Повеље које додељује Културно-просветна заједница Београда, уручене су на свечаности одржаној 12. априла на Великој сцени, а међу овогодишњим лауреатима су и маестро Дејан Савић (Златни беоцуг), као и солиста нашег Балета у пензији и кореограф, Владимир Логунов (Изванредни Златни беоцуг за животно дело).

■ М. Безбрадица ■

Право време за Храброст

Антиратни комад Бертолта Брехта „Мајка Храброст“ ускоро ће имати премијеру на Великој сцени Народног позоришта. Брехт својој драми из последње, пете фазе стваралаштва, насталој под утицајем барокног пустољовног романа Гримелсхаузена са темом Тридесетогодишњег рата, даје визуру женског лика – Мајке Храбрости, кантињерке која у рату осваја профит, а губи своју децу. Промењен систем друштвене етике пружа се свом ширином кроз овај епски театар у глумачкој експресији која је увек гестус и почетак откривања идеја и критичких закључака који се траже од гледалишта. Ту где је глума став показивања, музика је њен контрапункт, музика „хлади“ и ствара емотивну дистанцу код публике. Сонгови прекидају радњу и требало би да контролишу степен идентификације. Композиторки Ирени Поповић Драговић поверен је посао оживљавања Брехтових сонгова.

Колико је чест случај у нашем театру да се музика користи у сврху интелектуалне стимулације, а не буђења емоција?

Ако посматрам свој досадашњи позоришни опус, приметна је јача тенденција ка интелектуалној стимулацији, пре свега кроз ангажоване сонгове, који у свом изворном облику имају већ јак утицај и на публику, то јест конзумента, и на ствараоца. Такође, јак утицај на мене оставио је рад са редитељима који за свој текстуални предлог постављају посве нове личне и мање личне животно-политичке ставове. Велики је изазов био рад са редитељем Оливером Фрљићем на представама „Избрисани“ Прешерновог гледалишта у Крању и „Зоран Ђинђић“ Атељеа 212. Ни у једној од ових представа не постоји форма класичног драмског сонга, већ рецитативно и репетитивно понављање одређених делова који, чини ми се, код слушаоца изазивају бескрајну „мантру“ која никада неће престати и увек и заувек наводи на дијалог са собом самим.

Да ли је другачије искуство било радити музику за Брехтово епско позориште, оно које инсистира на настанку критичких закључака код публике?

Мени је Брехтово позориште блиско и већ веома дуго радим и живим са њим и у њему. Моје школовање се, после основних студија, наставило у Аустрији, са великим излетима ка Немачкој. Сарадња са тамошњим професорима и редитељима једноставно је увек била окренута ка Брехту. Рекла бих да је

Представу чија премијера се најављује за 1. јуни режира Ана Томовић, комад је превела Оливера Миленковић, драматурзи су Вук Ришумовић и Жељко Хубач, идејно решење сценографије потписује Љерка Хрибар, сценографи-извођачи су Мираш Вуксановић и Јасна Сарамандић, костимограф је Момирка Баиловић, сценски покрет поставља Тамара Антонијевић, а сценски говор Љиљана Мркић Поповић. Насловна улога је поверена првакињи Дrame Душанки Стојановић Глид, а остале улоге тумаче Јелена Тркуља (Катрин), Милутин Милошевић (Ајлиф), Младен Совиљ (Швајцарко), Никола Вујовић (Војни позивар, Онај са повезом преко ока), Дарко Томовић (Наредник, Други наредник), Хаџи Ненад Маричић (Млади војник, Поручник), Слободан Бешић (Кувар), Гојко Балетић (Генерал, Старији војник), Небојша Кундачина (Војни свештеник), Миленко Павлов (Оружар, Сељак), Нада Шаргин (Ивета Потје), Драган Николић (Војник, Писар, Секретар пука), Сузана Петричевић (Сељакова жена), Танасије Узуновић (Старији пуковник), Павле Јеринић (Војник, Сељаков син)...

то тамо доминантни начин професионалне комуникације.

Какав је био третман музике у овој представи која би требало да буде антисентиментална, у

духу романтичарског сна, оног који верује да уметност јесте у стању да мења друштво и свет?

Музика у овој представи још увек настаје, али се о њој дуго мисли. „Мајка Храброст“ је представа коју сам дуго желела да радим и о којој сам маштала као почетник. Увек ми је некако бежала, нисам била у могућности да је радим или, да будем искрена, нисам била спремна за њу. Када ми је понуђена, сад у ово бурно време, а и у време мојих, рекла бих, зрелих година – знам да је у право време. Имам радост и трему... Тугу и радост зато што је истинита и потресна. Сваки тон је проживљен, одмерен и биран. Почаствована сам што ме је овај текст напокон нашао. Као што је нашао и велику и посебну Душанку и талентовану и чудновату Ану...

Какав је осећај писати музику за представу која је позната нарочито по музици, коју је компоновао и Паул Десау? Рецимо, „Песма о великој капитулацији“ из IV сцене или „Песма о Соломону“ из IX сцене се користе и певају и ван ове представе...

Представа је још увек у процесу, а самим тим и музика. Сонгови су направљени и полако се увезују у структуру. Још увек не могу да говорим о целини. Откад радим на овој представи, не слушам неку другу музику. Знам ко је писао „Песму о великој капитулацији“ и „Песму о Соломону“ пре мене и знам да те музике живе и ван представе. И знам шта се очекује од мене. Имам трему, одговорност, али имам и мир зато што сам саставни део процеса. Нисам изолована и пратим упутства редитељке Ане Томовић. Имам осећај да се ствара велика и револуционарна представа и ја сам само мали део тога, велике „Мајке ХРАБРОСТ“.

■ Гордана Смуђа ■

НУШИЋ КАО ОСНИВАЧ И УРЕДНИК ПРВОГ ПОЗОРИШНОГ ГЛАСИЛА У БЕОГРАДУ

У нови век са Позоришним листом

Одлуком министра просвете Павла Маринковића, Бранислав Нушић је „постављен за драматурга и заступника управитеља Народног позоришта 14. јула 1900. године“ и ту се задржао свега 18 месеци, током којих је покренуо неколико великих и изузетно важних питања и акција: нов Закон о позоришту, поправка и доградња зграде, модернизовање сцене, повећање плата глумцима, увођење попушта на цену улазница за ђаке Велике школе, реорганизација и институционализација рада путујућих трупа, подизање угледа Позоришта у својој средини али и на страни, успостављање сарадње са другим словенским позориштима и уметницима... Као човек од пера, Нушић је иницирао и два издавачка подухвата: објављивање Зборника српске драмске књижевности, који није успео да спроведе у дело иако је био добио сва потребна одобрења, и веома амбициозно прво периодично издање Народног позоришта, „Позоришни лист“.

Према подацима које налазимо у два текста Живојина Петровића објављених у потоњим гласилима ове Куће („Сцена“, сезона 1937/38, бр. 7 и 12), још почетком 1870. Јован Ђорђевић је имао идеју да покрене позоришно гласило; нешто касније, 1875, јавља се приватна иницијатива за покретање „Позоришног гласника“, али ни једна од ових идеја није оживела. Народно позориште је, међутим, од самог почетка своје делатности редовно штампало плакате, то јест дневне листе за сваку појединачну представу. Нушић, с једне стране књижевник и журналиста, с друге позоришник у пуној сложености те речи и најзад – велики практичар, одлучује да публици, за исти новац, понуди и новинске текстове. Тако се рађа „Позоришни лист“, прво позоришно гласило у Београду и прво периодично издање Народног позоришта, чији уредник је Бранислав Ђ. Нушић. Сви сарадници, а свакако их је морало бити, остали су анонимни, осим Јевте Угричића који се једно време наводи као „главни сарадник“.

Први број је објављен 14. јануара 1901. У прво време „Лист“ излази четвртом и недељом, на осам страна, да би већ од 25. фе-

бруара излазио на четири стране, али сваки дан када се одржава представа; у том тренутку има већ 600 претплатника. До 24. јануара 1902. објављено је укупно 137 бројева „Позоришног листа“, на 854

основним циљем буђења и развијања националне свести и овај задатак је он савесно обављао све до почетка новог века. Али, Нушић је свестан како нови век собом носи нове захтеве и нове приоритете, те је сада задатак театра пре свега да обавља просветну функцију.

У том смислу „Позоришни лист“ је, вели он, „погодан начин, да се позориште, као једна јавна установа, подиже на виши ранг једног културног завода за више опште уметничко образовање друштва, за питомљене нарави, за познавање људи и света, за проучавање живота и прошлости“. Други

да се ангажује на дотле занемариваном пољу „зближавања публике са позориштем“, које је „још оделено од света, још је велики број оних који и позориште и драмску књижевност, чак и уметност уопште сматрају као луксуз, као нешто непотребно то јест излишно“. Зато ће се Позориште и кроз свој „Лист“ трудити да привуче публику, што је у тесној вези и са претходним задацима јер „треба већ једном појмити и увидети да је позориште једино и најпре позвано да развија и усавршава једну грану лепе књижевности – драму, и да са вољом и енергијом то знање књижевности и уметности проширује, разносећи га са позоришне у све слојеве, све сталеже, све узрасте нашега друштва (...) Јер уметност и књижевност збиља подижу човека у вишу сферу схватања живота и његових задатака“.

У том смислу, „Позоришни лист“ у првом реду прати рад Народног позоришта. Поред дневних листа и повремено недељних репертоара – као најважнијих

вања са гостима који се очекују, дугачког текста о првом управнику Народног позоришта Јовану Ђорђевићу, до тога да ли се неки глумац разболео, оздравио, отпутовао или се нека глумица удала. Из преобимног материјала које пружа ово гласило, а на основу којег се може у великој мери реконструисати дванаест месеци током којих је „Лист“ излазио, истиче се необично богата, изузетно разноврсна и маштовита кампања коју су спровели Народно позориште на челу са управником Нушићем и „Позоришни лист“ на челу са уредником Нушићем – поводом доласка првог госта из братске словенске земље, кнеза Александра Ивановича Сумбатов-Јужина, о чему ћемо ускоро посебно писати.

Да би у потпуности испунио своју информативну функцију, „Лист“ објављује и текстове који прате сиромашан позоришни живот у унутрашњости, али даје и слику рада театарара у ужем и ширем окружењу, па и оних из најудаљенијих, егзотичних крајева света. У циљу остварења своје просветне функције, „Позоришни лист“ објављује и низ текстова из области позоришне етике и естетике, продукционих специфичности, менаџмента, драматургије, уметности глуме, функције музике у театру... Да би остварио и свој трећи задатак, приближио публици театар и обрнуто – „Лист“, осим што су сви текстови писани једноставним, разумљивим и пријемчивим језиком и стилем (данас помало архаичним), уз повремене духовите и забавне опаске, дигресије и додатке, објављује и низ текстова који приказују онај мање познат а публици увек интригантан живот театра – ван представе, пре и после представе, око представе, „иза кулиса“. Тако се уредник Нушић побринуо да у сваком тексту има понешто интересантно и онима са мање и онима са више општег образовања, позоришног искуства и знања, те са најразличитијим укусима и интересовањима.

Нови министар просвете, Љуба Ковачевић, сменио је Нушића са места управника 14. јануара 1902, понудивши му место драматурга. Љубазним писмом, Нушић се на овој понуди захваљује, с објашњењем да не може у кући којој је био на челу, заузети нижи положај, те тражи пензију. Одласком Бранислава Нушића из Народног позоришта гаси се и прво позоришно гласило у Београду, „Позоришни лист“.

■ Јелица Стевановић ■

задатак савременог позоришта је да подржава и развија драмску књижевност, у чему ће „Лист“ играти велику улогу, јер ће доносити све важне новости из ове области, и у свету и код нас. Писаће о новим комадима, о њиховим ауторима, о томе како их и који театри приказују. Најзад, „Позоришни лист“ ставља себи у задатак и

дневно-актуелних информација о основној делатности Позоришта, објављује разноврсне написе о целокупном раду ове куће: од обавештења о припреми новог позоришног закона, најаве представе, аутора или глумца који ће се ускоро представити нашој публици, промена у најављеном репертоару, преко детаљног упозна-

ЛИЧНОСТИ БЕОГРАДСКОГ БАЛЕТА (42) / ПИШЕ МИЛИЦА ЗАЈЦЕВ

ФЕЉТОН

Љиљана Хмела: Игра би требало да нас спаја

За књигу „Игра што живот значи 3“ Милице Зајцев, истакнута солисткиња Балета Народног позоришта Љиљана Хмела (1948) дала је септембра 2012. интересантну исповест, чије делове доносимо.

Моје интересовање за игру-балет почело је давно. Када сам имала шест година упознала сам се са Вером Горгински. Она ме је упутила у чаробан свет музике и игре и до данас сам остала верна тој љубави.

Волела сам рад на новим улогама и унутрашња интуиција ми је била од велике помоћи да осетим шта је добро а шта не у том раду. Наравно, и музика је имала велики утицај, знала сам да се потпуно предам и понесем тоновима које сам чула, а који су у мени будили одређене емоције. Само ћу да напоменем педагога који је на све нас па и на мене оставио неизбри-

сив печат. Госпођу Нину Кирсанову! Часови са њом за мене су били права радост.

Све улоге које сам играла су ми драгоцене. У њима је дубоко уткан мој живот и сензибилитет. Не делим их на добре и лошије одигране. Увек сам са радошћу била на позорници. Било је само мало теже технички изводљивих улога и оних лакших. Те лакше су биле углавном са веома великим глумачким акцентом, што је опет био посебан изазов за мене!

Кореограф је веома, веома важна фигура у уметничком животу балетског уметника. Ни ја нисам изузетак. Имала сам срећу и задовољство да мој живот на сцени буде у време када је балетску уметност усмеравао рад Димитрија Парлића. Касније сам имала сусрете и рад и са неким иностраним кореографима али морам да подвучем и име мог колеге Владимира Логунова, у чијем сам првом балету на сцени Народног позоришта играла.

Дует као форма је допуна играчима а и кореографима да што више и лепше дочарају своје замисли гледаоцу; без дуета мислим да би балет (класичан) био

веома осиромашен. Рад са партнерима ми је доносио велико задовољство зато што сам већи део каријере била оријентисана на, за мене, два велика уметника – Бору Младеновића и Сашу Израиловског. Они су недељиви део мог балетског живота. Сарадња са њима и рад на улогама које сам са њима играла доносили су ми сигурност

излазак ван граница моје дотадашње земље. Била сам веома млада (седамнаест година) а моје прво, незаборавно гостовање било је у Италији, у Модени.

Током моје играчке каријере било је особа које су подржавале мој рад и процес стварања нових улога. Без њихове подршке и помоћи у правом тренутку, моја ба-

нешто више у балету могу да учиним! Пошто сам се одлучила да дам комплетнију слику свог рада, морам рећи да сам неке од водених улога креирала у потпуности захваљујући репетиторском раду са Милицом Јовановић и Катарином Обрадовић.

Волела бих да класични балет што дуже код нас и у свету сачува свој идентитет, а наравно, пошто је балетска уметност веома везана за „говор тела“, волела бих да се доведе до тачке у којој ће наша глума бити доступна свим гледаоцима без обзира на доб, пол или образовање. Игра је нешто што би требало да нас спаја!

Пошто је наше извођачко трајање у уметности кратко, наравно да увек остаје и понека неиспуњена жеља. Нека то остане мој неостварени сан... понекад је лепо замишљати „како би било да је било“!

Себе најпре видим у раду са децом. Деца су врло паметна и креативна бића, знају да нас понекад веома изненаде и право би задовољство било радити са њима.

(наставиће се)

Форма viva, 1979. (Љ. Хмела прва с лева)

и поверење да ће све бити изведено како треба. Били су моји партнери и у позоришту и у ТВ емисијама, а у приватном животу драги пријатељи.

Гостовања су део моје професије и добра су зато што на тај начин упознајемо друге народе и њихов приступ балетској уметности. Остао ми је у сећању први

летска прича не би била потпуна. Свакако ћу поменути Косару Бабић која ми је на самом почетку мог „хода по даскама“ дала храброст и подршку. Такође, морам да истакнем своју колегиницу и примабалерину Вишњу Ђорђевић. Била ми је потпора и дала ми је онај залет несобично и у тренутку када сам и сама осетила да

ЕРИХ ДЕКЕР (1) / ПИШЕ МИРЈАНА ОДАВИЋ

ФЕЉТОН

Уметнички почеци

Прича о животном путу и уметничком развоју сликара и сценографа Ериха Декера заиста делује као да је узета из литературе, пуна неочекиваних заплета и расплета, уз помало уплитања „прста судбине“. Изузетно талентован, изнад свега скроман, поета у сликарству, уметник узбудљивих решења, од кад памти зна да је цртао и да га та златна линија цртежа прати кроз цео живот, повезујући његово детињство, школовање, војевање, заробљеништво, као и позоришно и ликовно стваралаштво.

Београђанин по сопственом опредељењу, а Немац по рођењу, Ерих Декер је рођен 10. маја 1920. године у Лајпцигу, трговачком и индустријском центру и познатом традиционалном средишту немачке издавачке делатности. Декер је за себе говорио да је „мућкалица“, јер отац Ерих му је био пореклом са севера Европе, тачније из Холандије, а мајка Паула из Мађарске. Родитељи су своју љубав и наклоност према позоришту и уметности уопште, несобично

Ерих Декер – сликар, сценограф – Београђанин по сопственом опредељењу, а Немац по рођењу, оставио је не малог трага у нашој историји позоришта. Као асистент и самостални сценограф, потписао је преко сто представа у позоришима у Београду и широм Србије. Дао је и велики допринос нашој луткарској позоришној уметности, осмисливиши многе ликовне, сценографије и костиме за луткарске представе у Београду, Новом Саду и Нишу. Својим сликарским радовима које је излагао на преко двадесет самосталних и колективних изложби, побуђивао је код посетилаца најискренија људска осећања, о чему сведоче записи у Књигама утисака које су пратиле сваку његову изложбу.

пренели и на троје деце, Ериха, Герхарта и Зигрида. Четири године

млађи брат Герхарт, веома талентовани графичар, као револуционар је нестао негде у вихору Другог светског рата, а сестра Зигрид-Зики, рођена једанаест година после Ериха, била је велики љубитељ уметности и – свог брата.

Са четрнаест година, Ерих млађи је уписао Занатску школу за примењене уметности у родном месту, где је прве две године (од Ускреса 1934. до Ускреса 1936) слушао наставу на одсеку графике, да би га отац 1936. пребацио на стручно одељење за сценографију. Настава за сценографа је обухватала: А) планирање (тлоцрт, практикабле), пројектовање сцена, израду сценских макета у димензијама 1:100 до 1:20, технику (патос позорнице, горња и до-

у Немачкој

ња машинерија), цртање и пројектовање фигурира, каширање (предмета, фигура), науку о бојама за транспаренте и односну психологију, практично сликање саставних делова за намештање декора, кулиса и проспеката; Б) пројектовање рекламних средстава, цртање слова, рекламну психологију; В) науку о стиливима, историју уметности, студијско цртање, као и познавање закона, књиговодства и трговачког пословања.

По завршетку школовања и стицања дипломе за звање „сценограф и рекламни графичар“, Декера је чекао волонтерски рад, јер развојни пут до сценографа је подразумевао практични рад на месту сликара-извођача у неком мањем позоришту, где се на изво-

ришту учило шта су то четке, кулисе и како се оне осликавају. Тако, на препоруку Школе, Декер се априла 1939. године запослио као сликар-извођач у сликарници Земалског позоришта у Алтенбургу, малом месту близу Лајпцига,

„Можда мој пријатељ Ерих Декер никад неће научити да без погрешке говори језик земље у којој је изабрао да живи, али зато он говори језиком линије и боје, језиком интернационалним и за сва времена“ (Мића Поповић, 1978)

са развијеним културним и позоришним животом.

Како је показао изузетан таленат и интересовање за театар, главни сценограф Хорст Хилер га маја 1940. води са собом у позориште у Карловим Варима, где напредује у првог сликара. Нажалост, Декеров боравак и каријеру у Карловим Варима насилно прекида мобилизација.

(наставиће се)

ВЕЛИКА СЦЕНА

МАЈ 2014.

субота 19.30 РИГОЛЕТО опера Ђузепе Вердија 03	недеља 19.30 СРПСКА ТРИЛОГИЈА М. и С. Никачевић / С. Милановић, по роману Стевана Јаковљевића 04	понедељак 19.30 ВЕЛИКА ДРАМА драма Синише Ковачевића 05	уторак 19.30 ЖИЗЕЛА балет Адофла Адама 06	среда 19.00 ПЕТАР ПАН балет у кореографији Бруса Стајвела 07	четвртак 19.30 ТОСКА опера Ђакома Пучинија 08	петак 19.30 ИЗБИРАЧИЦА комедија Косте Трифковића 09		субота 20.00 LANCIA – ВЕЧЕ ИТАЛИЈАНСКИХ АРИЈА 10
недеља 19.30 ДАМА С КАМЕЛИЈАМА мелодрама Александра Диме Сина 11	понедељак 19.30 ДАМА С КАМЕЛИЈАМА мелодрама Александра Диме Сина 12	уторак 19.30 АЛЕКСАНДАР балет у кореографији Роналда Савковића 13	среда 12.00 ПУПИНОВА ДИПЛОМАТИЈА – ЗВОНО СЛОБОДЕ промоција књиге Жељка Шајна у издању RTV-PRESS-a 14	среда 19.30 ЉУБАВНИ НАПИТАК опера Гаэтана Доњетија 14	петак 19.30 СТИЛСКЕ ВЈЕЖБЕ комедија Рејмона Кеноа, гостује Казалиште „Планет арт“ из Загребa 16	субота 19.00 ЛЕТЕЋИ ХОЛАНЂАНИН опера Рихарда Вагнера 17	понедељак 19.30 НАРОДНИ ПОСЛАНИК / ПРЕМИЈЕРА комедија Бранислава Нушића 19	
уторак 19.30 СЕВИЉСКИ БЕРБЕРИН опера Ђоакина Росинија 20	среда 19.30 НАРОДНИ ПОСЛАНИК комедија Бранислава Нушића 21	четвртак 20.00 ГАЛА КОНЦЕРТ гостовање Корејског националног балета 22	петак 20.00 ГАЛА КОНЦЕРТ гостовање Корејског националног балета 23	недеља 19.00 АИДА опера Ђузепе Вердија 25		уторак 19.30 БАЈАДЕРА балет Лудвига Минкуса 27	четвртак 20.00 СОЛИСТИЧКИ КОНЦЕРТ САЊЕ КЕРКЕЗ 29	
петак 19.00 КАРМЕН опера Жоржа Бизеа 30		субота 19.30 МАЈКА ХРАБРОСТ / ПРЕПРЕМИЈЕРА драма Бертолта Брехта 31		недеља 19.30 МАЈКА ХРАБРОСТ / ПРЕМИЈЕРА драма Бертолта Брехта 01	понедељак 19.30 МАЈКА ХРАБРОСТ драма Бертолта Брехта 02	уторак 19.30 КО ТО ТАМО ПЕВА балет на музику Војислава Вокија Костића 03		среда 19.00 ЕВГЕНИЈЕ ОЊЕГИН опера П. И. Чајковског 04

СЦЕНА „РАША ПЛАОВИЋ“

субота 20.30 КОД ВЕЧИТЕ СЛАВИНЕ драма Момчила Настасијевића 03	недеља 20.30 БИЗАРНО црна комедија Жељка Хубача 04		понедељак 20.30 МАЛИ БРАЧНИ ЗЛОЧИНИ драма Ерика Е. Шмита 05	уторак 20.30 СТАКЛЕНА МЕНАЖЕРИЈА драма Тенесија Вилијамса 06	среда 20.30 ХАСАНАГИНИЦА драма Љубомира Симоновића 07	четвртак 20.30 ОГВОЖЂЕНА драма Баланчевић 08	петак 20.30 СОЛУНЦИ ГОВОРЕ документарна драма Антонија Ђурића, студентска представа 09	
субота 20.30 ЖЕНСКИ ОРКЕСТАР комедија Жана Ануја 10	недеља 20.30 КОВАЧИ комедија Милоша Николића 11	понедељак 20.30 ТЕСЛА ИЛИ ПРИЛАГОЂАВАЊЕ АНЂЕЛА драма Стевана Пешића 12	уторак 20.30 ХЕДА ГАБЛЕР драма Хенрика Ибзена 13	среда 20.30 ВАЖНО ЈЕ ЗВАТИ СЕ ЕРНЕСТ комедија Оскара Вајлда 14	четвртак 20.00 ЉУБАВНИК У ВЕЛИКОМ СТИЛУ Реј Куни, гостује Драмски студио Тетово, Република Македонија 15	петак 20.30 НА УРАНКУ опера С. Биничког у извођењу студената Факултета музичке уметности 16		субота 12.00 НА УРАНКУ опера С. Биничког у извођењу студената Факултета музичке уметности 17
субота 20.30 ЛАЖА И ПАРАЛАЖА комедија Јована Стерије Поповића 17	недеља 20.30 ИЗГУБЉЕНИ У БРУКЛИНУ драма Џоа Молера, гостује Народно позориште Републике Српске, Бањалука 18	понедељак 20.00 ВЕЧНА СВЕЛОСТ МУЗИКЕ хуманитарни концерт у организацији Асоцијације „Жена+“ 19	уторак 20.30 КОНЦЕРТ ИНДИЈСКЕ МУЗИКЕ И ПЛЕСА у организацији Амбасаде Индије у Србији 20	четвртак 20.30 НАШИ СИНОВИ драма В.М. Јовановића Марамбоа 22		петак 20.30 МАЛИ БРАЧНИ ЗЛОЧИНИ драма Ерика Е. Шмита 23	субота 20.30 КОД ВЕЧИТЕ СЛАВИНЕ драма Момчила Настасијевића 24	
недеља 20.30 ИГРАЈУЋИ ЖРТВУ комедија Владимира и Олега Пресењакова 25	понедељак 20.30 СОЛУНЦИ ГОВОРЕ документарна драма Антонија Ђурића, студентска представа 26	уторак 20.30 НАШИ СИНОВИ драма В.М. Јовановића Марамбоа 27	среда 12.00 ФЕСТИВАЛ ДЕЧЈЕГ ДРАМСКОГ СТВАРАЛАШТВА Предшколске установе „Дејчи дани“ 28	среда 20.30 ТЕСЛА ИЛИ ПРИЛАГОЂАВАЊЕ АНЂЕЛА драма Стевана Пешића 28	четвртак 20.30 ЗАГОНЕТНЕ ВАРИЈАЦИЈЕ драма Ерика Е. Шмита 29	петак 20.30 УСПАВАНКА ЗА ВУКА НИЧИЈЕГ Ксенија Поповић / Бојана Мијовић 30	субота 12.00 КРСТАРЕЊЕ СА МАРИНОМ НА „БРОДУ 3 У 1“ концертна представа за децу и родитеље 31	субота 20.30 ЖЕНСКИ ОРКЕСТАР комедија Жана Ануја 31

ДОГАЂАЈИ У МАЈУ

- 10.05. **LANCIA – ВЕЧЕ ИТАЛИЈАНСКИХ АРИЈА**, гости из Италије Ђанпаоло Мацоли (диригент) и Доменико Балцани (баритон), у 20 часова, Велика сцена
- 14.05. **ПУПИНОВА ДИПЛОМАТИЈА – ЗВОНО СЛОБОДЕ**, промоција књиге Жељка Шајна у издању RTV-PRESS-a, поводом 160 година од рођења М. Пупина, у 12 часова, Велика сцена
- 15.05. **ЉУБАВНИК У ВЕЛИКОМ СТИЛУ**, Реј Куни, гостује Драмски студио Тетово, у оквиру Дана македонске културе у Београду, а поводом обележавања Свесловенских просветитеља Кирила и Методија, у 20 часова, Сцена „Раша Плаовић“
- 16.05. **СТИЛСКЕ ВЈЕЖБЕ**, комедија Рејмона Кеноа, гостује Казалиште „Планет арт“ из Загребa, Велика сцена
16. и 17.05. **НА УРАНКУ**, опера С. Биничког у извођењу студената Факултета музичке уметности, Сцена „Раша Плаовић“ (16.05. у 20.30, 17.05. у 12 часова)
- 17.05. **ГОСТОВАЊЕ** глумца представе „Мали брачни злочини“ у Лондону
- 18.05. **ИЗГУБЉЕНИ У БРУКЛИНУ**, драма Џоа Молера, гостује Народно позориште Републике Српске, Бањалука, Сцена „Раша Плаовић“
- 19.05. **НАРОДНИ ПОСЛАНИК / ПРЕМИЈЕРА**, комедија Бранислава Нушића, Велика сцена
- 19.05. **ВЕЧНА СВЕЛОСТ МУЗИКЕ**, хуманитарни концерт у организацији Асоцијације „Жена+“, у 20 часова, Сцена „Раша Плаовић“
- 20.05. **КОНЦЕРТ ИНДИЈСКЕ МУЗИКЕ И ПЛЕСА**, у организацији Амбасаде Индије у Србији, Сцена „Раша Плаовић“
22. и 23.05. **ГАЛА КОНЦЕРТ**, гостовање Корејског националног балета, у 20 часова, Велика сцена
- 25.05. **ФЕСТИВАЛ ДЕЧЈЕГ ДРАМСКОГ СТВАРАЛАШТВА**, Предшколске установе „Дејчи дани“, у 12 часова, 28.05. Сцена „Раша Плаовић“
- 29.05. **СОЛИСТИЧКИ КОНЦЕРТ САЊЕ КЕРКЕЗ**, у 20 часова, Велика сцена
- 01.06. **МАЈКА ХРАБРОСТ / ПРЕМИЈЕРА**, драма Бертолта Брехта, Велика сцена

ГОСТОВАЊА У МАЈУ

- 11.05. **БИЗАРНО** | Фестивал БиХ драме, Зеница
- 12.05. **БИЗАРНО** | Сарајево
- 16.05. **НЕСПОРАЗУМ** | Студентски град
- 20.05. **СРПСКА ТРИЛОГИЈА** | Лазаревац
- 30.05. **БИЗАРНО** | Стеријино позорије, Нови Сад
- 01.06. **ЖЕНСКИ ОРКЕСТАР** | Свилајнац
- 03.06. **НАРОДНИ ПОСЛАНИК** | Међународни театарски фестивал, Скопље, Македонија

САВА ЦЕНТАР

- 08.06. **БАЈАДЕРА**, гостује Ана Циганкова првакиња Националног балета из Амстердама и Метју Голдинг првак Краљевског балета из Лондона

Радно време благајне:
сваког дана од 11 до 15 и од 17 сати до почетка представе.
Недељом од 17 сати до почетка представе.

НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ ЗАДРЖАВА ПРАВО ИЗМЕНЕ РЕПЕРТОАРА

Телефон благајне: 2620-946
Телефон за групне посете: 2626-566

www.narodnpozoriste.rs ONLINE ПРОДАЈА УЛАЗНИЦА

Издавачка делатност Народног позоришта у Београду

За издавача Дејан Савић, в. д. управника | Главни уредник Позоришних новина Жељко Хубач | Заменик главног уредника Јелица Стевановић | Редакција: Микојан Безбрадица, Бранкица Кнежевић, Драган Стевовић | Сарадници: Милица Зајцев, Гордана Смуђа, Вања Косанић, Марија Кнежевић, Ивана Стојковић, Ана Томић | Техничка редакција: арт директор и графички дизајнер Јован Тарбук, графички дизајнер Јелена Ратковић | Коришћене фотографије архива Народног позоришта, МПУС и личних архива | Припрема и дизајн Народно позориште у Београду | Народно позориште у Београду, Француска 3, 11000 Београд | Маркетинг 2622-180